

хлѣбатъ когото ще дамъ ѿзъ, (той) ѣ моѧ та плоть, коѧто ѿзъ ще дамъ за живѡтъ на свѣтъѧ.

52 Препирахасе прочее 'Ѣврѣи те междѡ себе, и говорѣха, какѡ може тоѧ да ни даде своѧ та плоть да ѧ ѡдеме;

53 Я 'Исѣсзъ имъ рече: истина истина ви говоримъ, ѡко не ѡдете плоть тѧ на Сѣина челоѡческаѡ, и не пѣете крѡвь тѧ мѡ, нѣмате живѡтъ въ себе си.

54 Кѡйто ѡде моѧ та плоть и пѣ моѧ та крѡвь, ѡма живѡтъ вѣчный: и ѿзъ ще да го воскресимъ въ послѣднѣй дѣнь.

55 Защо то моѧ та плоть ѣ истинно ѡстѣе, и моѧ та крѡвь истинно питѣе.

56 Кѡйто ѡде моѧ та плоть, и пѣ моѧ та крѡвь, въ мене пребывае, и ѿзъ въ него.

57 Какѡто цю мѣ прати живыю Ѡтѣцъ, и ѿзъ живѣемъ заради Ѡтца: такѡ и ѡный кѡйто ме ѡде, ще да вѣде живъ и той заради мене.

58 Тоѧ ѣ хлѣко кѡйто слѣзе ѡ некѡ то, нѣ какѡто цю ѡдохъ Ѡтца те ваши мѧнна та, и ѡмрѣха: кѡйто ѡде тоѧ хлѣвъ, ще да вѣде живъ во вѣки.

59 Тѣѧ словеса рече ('Исѣсзъ) въ соборище то, като ѡучеше въ Капернаѡмъ.

60 Мнозина прочее ѡ ѡученицы те мѡ, като чѡха,

рекоха: жестоко ѣ тоѧ слово, и кѡй може да го послаѡша;

61 Я 'Исѣсзъ понѣже знаеше въ себе си, защо роптѧтъ за тоѧ (слово) ѡученицы те мѡ, рече имъ: тоѧ ли вы соклазнава;

62 Я ѡко вѣхте видели Сѣина челоѡческаѡ да се кѧчѡва тамъ гдѣто ѣ бѡлъ пѣрво:

63 Дѡхо ѣ кѡйто ѡживаѡва: плотьтѧ не ползѡва ницю: дѡмы те кѡйто ви говоримъ ѿзъ, дѡхъ са и живѡтъ.

64 Но ѡма ѡ васъ нѣкои, кѡйто не вѣрѡватъ: зашто 'Исѣсзъ знаеше ѡ край, кѡй са ѡнѧ шото не вѣрѡватъ, и кѡй ѣ ѡный шото ще да го предаде.

65 И говореше: затѡѧ ви рекохъ защо никѡй не може да дойде при мене ѡко не мѡ ѣ дадено ѡ Ѡтца моего.

66 Ѣ тоѧ мнозина ѡ ѡученицы те мѡ се вѣрнаха назадъ, и не хѡдеха веке съ него.

67 Рече прочее 'Исѣсзъ на дванадесе те: да не ѡскате и вѣе да си ѡдете:

68 Ѣговорѣ мѡ Сѣмѡнъ Пѣтръ: Гѡсподи, при когѡ да ѡдеме; ты ѡмашъ словеса на вѣчныѧтъ живѡтъ.

69 И нѣе повѣрѡвахме и познахме защо си ты Хрѣстѡсъ Сѣиныхъ на-Бѣѧ живѡгѡ.

70 Я 'Исѣсзъ имъ ѡговорѣ: не ѡзѡраха ли вы ѿзъ